

Äldre långt ē.

Detta ljud har i svenska dialekter fått växlande utveckling. I många har ē (t.ex. ē, ē el. dyl.) blivit den förhärskande vokalen, i andra åter e (t.ex. fe = få, gret = grät, hela, neka etc. se nedan). I några enstaka ord som il, lie (och möjligen tita) har gammalt ē blivit i.

Vid sidan av vokalkvaliteten i nedanstående ord bör även kvantiteten observeras, särskilt i ord där t följer på vokalen t.ex. fläta eller flätta, räta v. (en spik) l. rätta, slät adj. ~ slätt, adj., träta ~ trätta etc.

Svaret skrives på ordlappar i sedés-format, 9 x 11 cm., med linjering på längden ("liggande kort").

Endast ett ord jämte dess betydelse på varje lapp!

Lämna översta raden på varje lapp fri.

Det är ej nödvändigt att upptecknaren på varje lapp skriver uppteckningsort och eget namn. Se dock till, att Ni noga skiljer på samlingar från olika orter så att de icke sammanblandas.

fä, s.	vitter, pl. vittror, ett slags övernaturligt väsen
fälad, s. 'betesmark, utmark'	väla, 'arbets trådet'
fänad, s.	väläne, välene, s. 'matstrupe'
grät (pret. t. gråta)	fläta, s. o. v.
hela, s. 'rimfrost'	rät, adj.
hela, v. 'betäckas med rimfrost'	rätta, vb.
hädan, adv.	sjätte, ordningstal
här, adv.	slät, adj.
häske, s. 'hushåll, matlag' (~ hiske)	släta, vb.
il, s. 'vindil' m.m. (~ ēl)	stätta, s.
isär, adv.	tät, adj.
knä, s.	täta, vb.
lie (~ le, lee) s.	täta, s. 'tätämne'
lä, s.	träta, s. & vb.
läna (~ lena ~ lina) v. 'böja, luta'	
läraft, s.	
lät pret. (t. låta)	
neka, v. (~ näka)	
särdeles, adv.	
tita, s. ett slags mesfågel	
tjåna, v.	
trä, s.	
tveka, v.	
tve i t.ex. tveklugen, tvestjärt	
vetta, vettane i "lite vetta",	
"lite vettane" = något litet, en smula	